

Olvasmány.: Iz 50, 5-9a

Évközi 24. vasárnap

Szentlecke.: Jak 2, 14-18

Zsoltár válasza: Az Úr színe előtt járok,* az élők földjén.

EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből (Mk 8, 27-35)

Abban az időben: Jézus elment tanítványaival Fülöp Cezareájának vidékére. Útközben megkérdezte tanítványait: „Kinek tartanak engem az emberek?” Azok így válaszoltak: „Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, ismét mások valamelyik prófétának.” Erre megkérdezte tőlük: „Hát ti mit mondotok, ki vagyok?” Péter válaszolt: „Te vagy a Messiás!” Ekkor Jézus a lelkükre kötötte, hogy ne szóljanak erről senkinek. Ezután arra kezdte tanítani őket, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, a vének, a főpapok és az írástudók elvetik, megölik, de harmadnapra feltámad. Ezt egészen nyíltan megmondta. Erre Péter félrevonta és szemrehányást tett neki. De ő hátrafordult, ránézett tanítványaira, és így korholta Pétert: „Távozz tőlem, sátán, mert nem Isten szándéka szerint gondolkodsz, hanem emberi módon.” Majd összehívta a népet és tanítványait, s így szólt hozzájuk: „Ha valaki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét, és kövessen. Mert aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, de aki elveszíti életét értem és az evangéliumért, megmenti azt.”

Elmélkedéshez:

- Ha szembetalálkoznék Jézussal, aki nekem is föltenné a kérdést, hogy ki vagyok én neked, szívem mélyéből milyen választ adnék?
- Hogyan érinti az életemet Péternek az a mondata, hogy „Te vagy a Messiás!”?
- Életem mely részeit nem vagyok képes átadni Jézusnak, illetve hogyan szeretném én átadni életem Jézusnak?

Gondolatok-rovat: Szent Ferenc stigmatizációja: Szeptember 17. Krisztusra emlékeztet: a kereszt mindennapi életünk tudatos, vagy éppen véletlenszerű tartozéka. Ott van a szobánk falán, néha szemünkbe ötlük egy-egy hegytetőn, templomtornyon, nyakunkban hordjuk, vagy pedig éppen ima előtt magunkra rajzoljuk, keresztet vetünk. Mindannyiunkat elér, megérint a kereszt árnyéka, viszont kevesen vannak, akik a kereszt látható nyomait is viselik, mégpedig úgy, hogy az üdvösségükre válják. Szent Ferenc elsők között lehetett ilyen lelkileg és fizikailag egyaránt „megjelölt-stigmatizált”. Évenként visszatérő évfordulóján ismétljük szent Bonaventura szavait: „Ő valóban a legkeresztényibb férfi volt, aki élve az élő Krisztushoz, haldokolva a haldoklóhoz és halálban a halotthoz akart tökéletesen hasonló lenni, amely külső hasonlósággal valóban fel is ékesítettet”. Mennyire fontos lenne, hogy e külső hasonlóság szent Ferenc testén tudatosan is ráirányítsa figyelmünket egy lényeges üzenetre: a kereszt jele és annak nyoma az életünkben nem válhat üres jelképpé, hanem arra vár, hogy felfedezzük igazi életszerűségét, mélységét, tartalmasságát. Szent Ferenc a megfeszített Krisztust megtérése első pillanatától haláláig lángoló áhítattal és tisztelettel övezte, őt szóval és cselekedettel hirdette. 1224-ben, két évvel halála előtt elvonult Alverna hegyére, hogy ott Szent Mihály tiszteletére 40 napos böjtöt tartson. Szeptember 14-én, Szent Kereszt ünnepén, amikor imádságba merült, megjelent neki a megfeszített Krisztus szeráf alakjában. „Örvendezett annak a kedves tekintetnek, amellyel Krisztus őt nézte, de a keresztre feszítés a részt vevő fájdalom törével az ő lelkét is átjárta.” A látomás után vette észre, hogy testén viseli Krisztus öt sebeit. Igyekezett ezeket elrejteni, de ez nem sikerült. Több tanú is bizonyítja, hogy látta kezén, lábain és oldalán a be nem gyógyult sebeket. Ő az első az Egyház történetében, akiről tudjuk, hogy Krisztus sebhelyeit hordozta. Megkeresztelt emberként, szent Ferenc példájára mi is Krisztus szorosabb követésére vállalkozunk. S miközben egymásután soroljuk a kibúvókat és kifogásokat pillanatról-pillanatra szalasztjuk el a felkínálkozó lehetőségeket. Így életünk keresztje csak a felszínen jelöl meg, nem hoz üdvösséget, hanem kízóeszköznek találjuk, amely csak akadályoz. Viszont elfeledtkezünk arról, hogy naponkénti küszködésünkben Isten nem a lehetetlen megvalósítására hív,

de azt tűzi ki feladatul, hogy a jelen élet körülményeit szenteljük meg. Szent Ferenc elmondhatta, hogy „én megtettem, amit tennem kellett, amit nektek kell tennetek arra tanítson meg Krisztus” Álljunk be mi is a Krisztus követők hosszú sorába, legyünk mi is megjelölt emberek, akik Krisztusra emlékeztetnek.

(Forrás: Fr. Mihály írása nyomán)

Beszámoló-rovat: Hit és Fényes Veni Sancte

2012. nyara és ősz eleje igazán bővelkedett programokban a Kavicsok számára. A budapesti kirándulás után egy héttel került sor a Veni Sanctera a káposztásmegyeri református templomban. Isten eme házát csak most építik, de máris tele van étellel. A kertben játszótér, padok és lelkes segítők invitálják be az ide látogatókat. A szokásoknak megfelelően a fogadáskor mindenki egy kis kártyát kapott és a rajta lévő mesefigura döntötte el, hogy a kiscsoportos megosztáskor ki-ki hová került. De előtte Zámbo András a káposztásmegyeri református gyülekezet vezetője köszöntötte a résztvevőket, majd Arday Erika lelkész előadására került sor. A fő témája Mária Magdolna a feltámadás első tanúja volt. Fel-elevenítette Húsvét történéseit. A dinamikus, lendületes előadás körülírta Mária istenanyaságát és Jézus istengyermeksége mellett tökéletes emberi mivoltát. Ezért is elfogadható, hogy Jézus meg tudta érteni Mária Magdolnát, akinek szíve szeretet után szomjazott olyannyira, hogy az igaz utat elhagyva, bűnbe esésével is ennek betöltését kereste. Ez a gyarló nő látta meg először az üres sírt és hírül vitte Péternek és Jánosnak, hogy nincs Jézus a helyén. Ahogyan Jézus Krisztus a nevében szólította Mária Magdolnát így tesz velünk is, hogy hirdessük tetteit és ebben a szellemben kezdjük meg az új Hit és Fényes esztendőt. Húsvét öröme az örök életbe is átvisszük. Itt a földön megtorpanunk, megállunk olykor-olykor, de végül mégis csak előre haladunk, hiszen Jézus ereje és dicsősége nagyobb, mint a császáré és ezt az erőt használta fel Péter és János is. A kiscsoportos megosztás mesefigurák szerint szedte szét a közösségeket. Külön ültek a Vízipókok, Vukok, Pom-Pomok, Nagy Ho-ho-ho-horgászok és a következő kérdésekre keresték a választ. Hogyan éltem meg, hogy Jézus velem van? Mikor érzem, hogy szeret? Megkapó volt, ahogyan a sérültek is megfogalmazták, hogy mindig érzik az Isten szeretetét és az ő szintjükön imádkoznak és könyörögnek az Úrhoz.

(folytatás a 2. oldalon)

Ezután az ebédszünet következett, amikor lehetőség nyílt rég nem látott barátaink üdvözlésére. Kedves ismerősként öleltük magunkhoz a Szivárványokat, az idén nyáron Esztergomban nyaraló Nap-sugarakat. Miután jóllaktunk a krakkói élménybeszámoló következett. Május 25-28 között zarándokoltak a lengyel városba az ottani Hit és Fényes közösségek meghívására. Mottó: Boldogok a tiszta szívűek. A fényképekkel tűzdelt beszámolóból megtudtuk, hogy nagy szeretettel fogadták az utazókat a díszruhába öltözött lengyel vendéglátók. Megmutatták nekik a város nevezetességeit, többek között az SMS-re tüzet okádó sárkányt is. A következőkben pár perces énekpróba következett, majd csendben készültünk az Istentiszteletre. Ezen az alkalmon az eddigiektől eltérően nem Szentmise, hanem református Istentisztelet volt. Az Evangélium után néhányan megjelenítették a hallottakat, majd Lak Gábor atya szólt néhány szót. Mária onnan ismerte fel Jézust, hogy nevéen szólította őt, majd elküldte, hogy tudassa mindenkivel az Örömhírt. Ha imádkozunk Isten bennünket is a nevünkön szólít, mint édes gyermekét. Záró gondolatként elhangzott: Jézus Krisztus szeretlek, légy velem ebben az évben. Az Istentisztelet alatt többször is elénekeltük a már mindenki által jól ismert gitáros énekeket. Hangunk imaként szállt Urunk felé és reméljük, hogy meghallgatásra talált nála. A záróáldás keretében Arday Erika lelkész-asszony a Jó Isten segítségét kérte a következő esztendőre és megáldotta az összes közösséget, a Hit és Fény nagy csapatát. A nap kis agapéval zárult, majd elköszöntünk barátainktól és hátaltel szívvel indultunk haza. Ez megint egy élményekkel teli, gazdag lelki feltöltődést adó nap volt. Jó volt hallgatni az előadókat, a kiscsoportos megosztás alkalmával ismét bebizonyosodott, hogy a fiatalok milyen szépen meg tudják fogalmazni kéréseiket, problémáikat és örülnék egy nagyon kicsit jónak is. A mai nap is szép példa arra, hogy jó egy ilyen vidám közösséghez tartozni. Csodálatos dolog Hit és Fényesnek lenni. Ha érzel magadban annyi erőt és segíteni, tenni akarást, hogy sérült barátaink segítségével részt vegyél szeretettel vár a Kavics közösség. *Gabica és Orsi*

Ismeret-rovat: A Szentkereszt fölmagasztalásának ünnepe (szeptember 14.)

A VII. században II. Hozrou szászánida perzsa uralkodó serege előzőnlötte a kelet-római birodalomnak övével határos részeit, és a Szent Ilona által megtalált kereszt Jeruzsálemben lévő darabját magával vitte. Herakliosz császár azonban győzelmet aratott a betolakodók felett, és visszaszerezte a legszentebb ereklyét. A legenda elmeséli, hogy jeruzsálemi győzelmes bevonulásakor egy angyal állította meg Heraklioszt, és felszólította, hogy alázkodjék meg. A császár levetette díszzeit, és maga vitte gyalog a relikviát a városba (más változat szerint csupán az történt, hogy paripájáról számárra ült át). A keresztet oltárra helyeztette, illetve – a drámaibb változatban – a Golgotán állította fel. (A valóságtól elrugaskodott legendaszerző Herakliossszal a fogságba esett Hozrout mintegy rituális emberáldozatképpen ki is végeztette.) Ezt az eseményt ünnepelte az egyház a *Szentkereszt felmagasztalása (Exaltatio S. Crucis)* néven szeptember 14-én. A régi katolikus naptár tehát három Szentkereszt-ünnepet tartott számon: január 6-án, május 3-án és szeptember 14-én. E három ünnepnap szinte hajszállra harmadolja az évet. Az ünneprend kialakulását tekintve a január 6-i Szentkereszt (vízkereszt) volt az első (III. század). A Szentkereszt megtalálásának ünnepi hagyománya a következő évszázad első harmadában alapozódott meg, ekkor még ezt ünnepelték szeptember 14-én (a legenda szerint Ilona császárnő a keresztet ezen a napon találta meg), és csak a VII. század fordulóján – még Herakliosz uralkodása előtt – helyezte át az ünnepet I. (Nagy Szent) Gergely pápa május 3-ára. Amikor Herakliosz néhány évtized múltán „felmagasztalja” a keresztet, érthetően esett választása a már meglévő korábbi ünnepre, szeptember 14-re. Az ünneprend hármasságában mutatkozó szabályszerűséget azonban már Gergely pápa (köre) is fölismerhette, s kiaknázva a január 6-i és a szeptember 14-i dátumból adódó lehetőséget, a harmadik ünnepnap közbeiktatásával az ünnepeknek további szimbolikus súlyt adott. A kereszt mindennapi életünk tudatos, vagy éppen

véletlenszerű tartozéka. Ott van a szobánk falán, néha a szemünkbe ötlük egy-egy hegytetőn, templomtornyon, a nyakunkban hordjuk, vagy pedig éppen ima előtt magunkra rajzoljuk, keresztet vetünk. Szent Kereszt felmagasztalásának a napján, Anyaszentegyházunk a kereszt fontosságára és üzenetére irányítja a figyelmünket. A mai ünnep Jeruzsálemben keletkezett. Nagy Konstantin császár a szent sir fölé templomot építtetett, és az itt megtalált szent Keresztet a mai napon ünnepélyesen felmutatták az összegyűlt népnek. Innen a név – Szent Kereszt felmagasztalása. Azóta az egyház minden évben megüli ezt a napot – felemeli a keresztet, hogy rátekinssünk, és tudatosítsa, hogy az Úr Jézus mit vállalt értünk, és nekünk Krisztus követőknek, keresztényeknek milyen irányba kell haladnunk. Ennek már az Ó-szövetségben is volt előképe, erről szólt az első olv. A választott nép vándorlása idején veszélybe került, kígyók mardosták, gyötörték őket. Isten parancsára Mózes rézkígyót tűzött egy póznára, aki hittel és bűnbánattal tekintet a kígyóra megmenekült a mérges kígyók marása elől. A mózesi rézkígyót maga Jézus is említi Nikodémusnak, és önmagára alkalmazta, mint keresztthalála előképét. Így a megváltás pillanatától kezdve a kereszt Isten irántunk való nagy szeretetének a jele - kegyelmi erőforrásunk. *(Összeállította a Szerk.)*

Imaszándékok

- + a papokért és a szerzetesekért, hogy napról napra megújulva hivatásukban komolyan vegyék szolgálatukat és az ezzel járó feladataikat
- + hogy jusson elegendő táplálék minden család asztalára
- + beteg és idős testvéreinkért, akik már nehezen tudják önerőből ellátni magukat, és segítségre szorulnak

Gondolatok

Annak a vágyadnak mélyén, hogy szeress és szeressenek, ott rejtőzik befejezetlenséged tudata. A szeretet által keresed kiteljesedésedet. De ennek az örökös keresése mindaddig kielégítetlenül hagy, míg el nem tölt a végtelen szeretet: Isten
(Michel Quoist)

Hirdetések

- + 17-én hétfőn délelőtt 10h-kor ismét baba-mama klub lesz a Belvárosi Plébánián. Szeretettel várjuk az anyukákat a találkozási alkalmunkra!
- + 20-án csütörtökön 15h-ra hívjuk a kedves aranykorban lévő korú testvéreinket a plébániái idősklub összejövetelére
- + Kérjük a Testvéreket, hogy a hittanórára való jelentkezési lapokat hozzák vissza a plébániára.

+ A héten temettük: **Szívós Sándornét.**
kereszteltük: **Sárdi Eriket.**

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE

Hétfő-Péntek: 19 óra; Vasárnap: 10, 12 és 19 óra

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE

Vasárnap: 1/2 9 óra

Szent István kápolna: Hétfő-Péntek: 1/2 8 óra; Szombat: 18 óra (előesti)

Zárdatemplom: Hétfő-Vasárnap: 7 óra

TOVÁBBI LITURGIÁK

második szombat 13.00-18.00 Szentségimádás (Belváros)

minden szerda 20.30-21.00 Szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök 20.30-21.30 Szentségimádás (Szt. István)

Mária Rádió Fm 97,4 Mhz

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele /megjelenik kéthetenként/

Alapító: Dr. Beer Miklós

Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor; Szerkeszti a szerkesztő csoport

Szerkesztőség: 2500 Esztergom, IV. Béla király u. 3.;

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

Tel./Fax.: (33) 898 – 124, Mobil: (20) 775 – 2841

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054-20004910

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054-20012852

Web: www.belvarosiesztergom.hu; e-mail: sztpeterespal@egomnet.hu